

અવકાશ

ગાજર સૌંકે પાર, ચઢા આકાશ ટમાટર



◆ કવિતા કલાળ
ડૉ. વિનય કુમાર પાઉડેલ



ઠકુઓની કા બાપ

કયા બાંધ આપસે લણ લથ ગલતે રણ ગણ
જોત સુધે પણ તિંદે થે, બાદ મેં બાબ બદ ગણ
ભૂય, જાણા, બરીબી ઇક બુસસે કર રહી થીએ
એક હેઠે તો નિમાતા, તોને બુસસે કર રહી થીએ
ગણું, રદ્દબન એર દૂર સેરે મેલાન થી
તેં બી ભૂયા ઔર મધ્યે યે બેને મેલાન થી
રાત કો કુછ ઘોર ગાર, સોખકર દુધર ગાર
દ્વારા રફક દૂધ થી દૂધ, દુધકર દુધર ગાર
કથ નહીં જગ બિલ સકા તો આવ મેં બ્લેન લગે
ઓર વૃદ્ધીની તરફ થી દૂધ દાખ બાબને લગે
લણ તબ લાઈટ જાઈ, ડાર્યો તે પણ યદે
ઘર કારીલા, યાં મુશ્કેલ દુધ સાથે પદે
ઘર વાય કરાય બેનોકી મી સંને પદે
રો રદે થે ઘોર સારે, આવ મેં બ્લેન લગે
એક સી કો જાંદ દુર્દર ઇસ રાત કાને લગે
કથ હૈ તુ કરણ દુધ દુધકર દૂધ સે આ ભાગ જાતે
સય વાયેં દૂધ દુધકર દૂધ સે આ ભાગ જાતે
આરીધિ કો કાંદાન સુનાના, યે મયકર યાય હૈ
લણ તો કેલ ઘોર હૈ, તુ ઠકુઓની કા બાપ હૈ

- હુલ્લણ મુરાદાબાદી

નિરસે લિયા આથ બુન કેલે દિલાયે.

ઘર મેં ચુંગ ચુંગ કરે કેલે લાય તિંદે.

કરે કિલોન બ્રાન લાય કેલે લિલાય છોટી.

કિંદ બસું ઝોળ કિંદ કિર મી નહીં રોટી.

ગહરવાર જી ને મહંગાઈ કી માર પર કુંડલિયો કે રૂપ મેં

અપને વ્યાચુલ ચિંતબૃતી કો મનોરમ દંગ અધિવ્યક્તિન દને

કો પ્રાગા કે કાંદાન હૈ. કુંડલી છંદ દોહા ઔર રોલા નામક

દો છંદો કે મેલ સે બનતા હૈ. કુંડલી દોહા સે પ્રારખ હોકર

રોલા છંદો કે સાથ સાંસન હોઠી હૈ. ઇન્કોની કુંડલી મેં કંઈ

સ્થાનોન પર છંદ ભંગ હોત દિખ રહી હૈ, પિર મી ઇન્કા

પ્રયાસ સારહનીય હૈ. આધુનિક સાહિત્ય મેં નવગત પૂરી

દંડાની કે સાથ સ્વધારિત હૈ ચુકા

હૈ, જો કાવિયોની કો સાથ હી પાતોનો

કો ભી રાસ આ રહી હૈ. નવગતોની

કો રાસદુર્ઘટાની કો કાવિયોની વીણા નંદિની.

અપની પ્રસ્તુત રચના મેં યે બતા રહી

હૈ કે કેવિતાની સુદુર હો ગયો-

સંકુટિની સંબંધિત હો.

આ કાવિયોની કો કાંદાન

નિવારિની કો કાંદાન હોઠી જાતી હૈ.

ઇસ બાન એક કેવિયોની કો જાતી હૈ.

યે કાવિયોની કો કાંદાન હોઠી જાતી હૈ.

